

det aldrig bliver til noget, og så svigter man igen nogle mennesker ved at stille dem nogle veje i udsigt, som muligvis aldrig kommer.

Hvis jeg var V og K, ville jeg vente med den slags forespørgsler og den slags dagsordener og den slags krav, indtil vi er kommet et stykke efter åbningen af den faste forbindelse over Storebælt, for da vil der højst sandsynligt ske et skift i det danske trafikmønster, som vil belære os om en ting, som vi i dag umuligt kan kende eller have sikre formodninger om.

Derfor skal det være mit råd til fremtidens trafikdebat: Nu er vi så langt, som vi er, der er planlagt, der er disponeret, det er sket i skøn enighed og samdrægtighed mellem partier, der dækker et meget stort flertal her i Tinget. Jeg foreslår ordførerne for V og K, at de skal få deres grupper til at sige: Nej, nu venter vi til 1998-1999, før der skal lægges mere fast, i hvert fald hvis vi skal kunne leve op til det, vi skal fastlægge. Det kan ikke være anderledes.

Der var en professor i Børsens debat om Øresund, der forleden dag talte om et kvantespring – jeg var desværre ikke til konferencen, men hørte det i radioen, hvor han gentog det – i trafikudviklingen. Vi ved ikke, hvor stort det bliver, vi ved ikke, hvordan adfærdsmønsteret vil ændre sig, når nu Øst- og Vestdanmark for første gang i historien bliver bundet sammen på den måde.

Derfor tror jeg, det er et godt råd, og jeg er sikker på, at der er flere i Venstres og De Konservatives gruppe, der vil tage det til sig.

Lad os lade være med at få den slags overflødige debatter, før vi ved noget mere; og det ved vi altså om ca. 3 år.

(Kort bemærkning).

Stefan G. Rasmussen (KF):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at jeg også her kan sige, at jeg respekterer hr. Arne Melchior meget, men at kalde dette en overflødig debat synes jeg egentlig er forkert. Det er jo netop, fordi vi er inde i dette kvantespring eller denne foranderlighed, at vi her bliver nødt til at være på forkant med beslutningerne.

Vi har forpligtelser over for et erhvervsliv, som bruger transportsektoren, og som skal bruge transportsektoren på lang sigt og skal disponere ud fra det; derfor er vi nødt til herinde, uanset hvor usikker fremtiden måtte være, at have holdninger til den. Det, vi bruger debatten til, er at prøve at få afdækket nye ting. Og jeg synes personlig – men det kan godt være, fordi

jeg er ny herinde – at det har afdækket flere ting. Det er, som om der er kommet en lille smule mere skred over i retning af det, hr. Arne Melchior netop påpeger, og som jeg kun kan rose, nemlig at anlægge et helhedssyn på transportpolitikken.

Med det for øje tror jeg ikke, at debatten har været overflødig. Tværtimod.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal faktisk beklage ordet overflødig – dog af en lidt anden grund, nemlig at jeg da er helt opmærksom på, at så snart et medlem af Folketinget eller ét eller endog flere partier ønsker en debat om noget, er den selvfølgelig ikke overflødig som sådan. Derfor beklager jeg, at jeg har brugt et for stærkt ord. Så lad mig rette det til – og dér er jeg altså så uenig med hr. Stefan G. Rasmussen – at den ikke flytter noget.

Jeg mener, at ikke én meter vej rykker ét minut nærmere på grund af denne debat, der jo ikke adskiller sig ret meget – og jeg synes, det var så godt, at der var en tidligere taler, der var oppe at minde om det – fra 1993-afslutningsdebatten, som kom til at handle om motorveje. Da spillede vi jo helt det samme repertoire efter det samme forlæg og faktisk også med de samme stemmer. Der er ikke sket noget nyt i mellemtiden, og det kvantespring, der tales om, er vi ikke inde i i øjeblikket.

I øjeblikket er der en betydelig fremadgående udvikling i trafikmængden både af personer og gods, men den store ændring sker selvfølgelig, når Øst- og Vestdanmark bliver landfaste med hinanden. Hvordan det vil fungere, kan vi kun gisne om. Men så vil vi få nogle erfaringer i løbet af et år eller to, som vil nødvendiggøre, at man tager tingene op til overvejelse igen.

Må jeg i øvrigt benytte lejligheden til at sige, at efter min erfaring er Vejdirektoratets personer og resultater og beskeder til os herinde af samme høje standard, som de altid har været. Jeg er aldeles uenig med fru Margrete Auken, som før påstod noget andet og oven i købet tillagde regeringerne et ansvar – det er den samme direktør, som der var under den forrige regering, og regeringerne blander sig jo ikke i, hvem der i øvrigt ansættes i Vejdirektoratet – idet hun sagde, at den forrige regering havde nogle gode folk derovre, og at den nuværende ikke har det. Det har ikke noget som helst på sig.